

Bogácsi Nyár

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XVII. évfolyam 6. szám 2006.

Tartalomból:

Két félidő
Iskolai hírek
Rubindiploma
Summás ételek bemutatója

Egészségnapok
Időjárásunk
Szilaj dobünnep
XIV. Borfesztivál

Az egészségnapokon sok véréadó volt

Summás babák a hatos tálnál

Színművészeink borlovaggá avatása

KÉT FÉLIDŐ

Októberben lesznek az önkormányzati választások. Változatos, izgalmas eseményeknek volt részese és viselője a község lakossága a választási ciklus során.

Az első félidő a 2002-es Önkormányzati Választásoktól a 2004-es időközi választásokig tartott. Erre az időszakra jellemző volt a község és az Önkormányzat megosztottsága, a békétlenség. Ez az állapot nagyon kedvezőtlenül hatott a döntéshozatalokra, a végrehajtásra, a munka minőségére. Ilyen viszonyok között is születtek eredmények, ezek a következők voltak:

- A fürdő területén végrehajtott térburkolási munkálatok. Ennek sikerességéhez nagyban hozzájárult néhány önkormányzati, fürdő és közmunkásként foglalkoztatott dolgozó odaadó, lelkes, szakszerű munkája.
- Vegyes feladatok ellátására, személyszállításra illetve anyagbeszerzésre lett vásárolva a „Vivaro” kilencszemélyes kisbusz.
- Pályázat alapján történt vezető csere a Fürdőnél és lemondás miatt a Művelődési Házban.
- Új tető épült az iskola tornaterméhez tartozó öltözőre, megtörtént az óvoda alsószintjének felújítása.

Nem volt sikeres, nem nyert elfogadottságot az Almadin üzletek Kft-vel kötött szerződés alapján bonyolított rendezvénysorozat. A község Rendezési Tervének felülvizsgálata megkezdődött, de gyorsan el is fogyott a kezdeti lendület.

Mai napig megoszlanak a vélemények a Csúszda üzemeltetéséről. Vannak olyan vélemények miszerint „a csúszda azért nem üzemel, mert a község mostani vezetése minden eszközzel akadályozza ezt”. Ez nem igaz. Az viszont igaz, hogy a csúszdával kapcsolatban történt ugyan bizonyos átadás-átvételi eljárás, amelyen a kivitelező képviselője meg sem jelent, sőt azóta sem reagál leveleinkre. Pedig ebbe a befektetésbe közel 40 millió Ft-ot investáltunk. Közben történtek kezdeményezésre hivatalos műszaki vizsgálatok, aminek eredményéből kiderül a kivitelező súlyos műszaki mulasztása. A felületes, rossz munka következményeként csak több millió Ft ráfordítással lehetne biztonságosan üzemképesé, illetve használhatóvá tenni. A jelenleg érvényben lévő biztonsági szabályok –teljesen érthető módon- védik a csúszdát használó gyerekeket és felnőtteket egyaránt. Ezt a biztonságot pedig az üzemeltetőnek kötelessége biztosítani. Gondoljunk bele, tegyük fel a kérdést – a vázolt viszonyok között van-e olyan ember, aki saját felelősségére vállalja a csúszda üzemeltetését? Eddig még nem jelentkezett senki. A csúszda sorsa még nem dőlt el.

A második félidő 2004. Augusztus végén, az időközi választásokat követően kezdődött. Erre az időszakra jellemző a „háttér” türelmetlenség és tenniakarás. Ez összefüggésbe hozható a kitűzött, valamint a spontán felvetődő feladatok és a „megrövidült” idővel, a Félidővel”. A terület egységes. Ez az egység nem egységes szavazatokban nyilvánul meg, hanem az eltérő szavazatok, gondolkodásmód fogadásában, elfogadásában.

- Az időközi választásokat követően – módosult az intézményrendszerünk. Három község Tard, Cserépváralja, Bogács község gesztor-ságával közösen tartja fenn óvodáit, iskoláit. Ez a döntés jelenleg inkább pénzügyi megtakarítást jelent, de később hozhat szakmai, pedagógiai előnyöket is. Ez év tavaszán csatlakozott a társuláshoz Szomolya község, ők szeptembertől fognak részt venni a közös munkában.

- Igen jelentős vagyonrészekkel gazdagodott községünk, a Jurta-kert Üdülőközponttal és a Rendezvényparkhoz csatlakozó Cserépi út melletti földterület egy részének megvásárlásával. Visszavásárlásra került a Tardi út baloldalán lévő 2 hektáros terület. Ezekkel növekedett az Önkormányzat felelőssége, de hosszútávon ezzel arányosan növekszik a község gazdasági, pénzügyi mozgástere is.

- Megtörtént a legrégebben épült medence alapos felújítása, kor-

szerűsítése. A gyerekmedence is korszerűsítve lett és kiegészült – a gyerekek körében igen népszerű gömbcsúszdával.

- Eredményes, népszerű tevékenysége folytán kezd a figyelem középpontjába kerülni a Gyógycentrum működése. Egyre többen veszik igénybe az egészségügyi szolgáltatásaikat.

- Jelentős versenyhelyzet alakult ki a szálláshelyeket biztosítók között. Az egyre több férőhellyel apartmanokkal rendelkező egységek nyújtotta kínálattal, kell megbirkóznia a magánlakásoknál kialakított fizető-vendégszolgáltatnak. Ebben soha nem lesz egyensúly, a háttérben mindig várható súrlódás, elégedetlenség.

- A Pincesoron a tulajdonosok között már felfedezhető a rend, az „együttélés” szabályainak tiszteletben tartása iránti igény. A pincék felújítását, bővítését már hivatalosan, szakszerűen készítik elő. Hatékony intézkedések történtek a közterület-használati díjak kivétele és beszedése területén.

- A Művelődési Ház, a Könyvtár és a Tájház programja szervesen beépül a község kulturális életébe, illetve funkciójának megfelelően „vivő” szerepet játszik a községi programok szervezésében, előkészítésében. Mindezek indokolják a Művelődési Ház épületegyüttesének ez évi felújítását. A szabadtéri lepkemúzeumi kiállítás a Bogácsra látogató vendégek számára megkerülhetetlen.

- Rendezvényeink, de különösen a nyári rendezvények igen népszerűek, ismertek. Ezek közül kiemelkednek a Borfesztivál, a Dalostalálkozók, a Fürdőfesztivál, az Egészségnapok és a Szüreti napok rendezvényei.

- Az utak, járdák állagának megőrzése folyamatosan történt. Ez is olyan feladat, amit soha nem lehet „készre” elvégezni, de törekedni kell rá. Itt kell megemlíteni a község keleti oldaláról, Tard felől és a déli oldalról „meghúzott övórok” felújításának jelentőségéről.

- A köztisztaság ápolása, a közterület karbantartása rendszeres, ezek minőségére jó hatással van az egyenlőre még ingyenes lakossági szemétszállítás.

- Az Önkormányzat vásárolt egy kis teherautót, ami igazán jól és hasznosan szolgálja a fuvarozási tevékenységet, segíti a közhasznú munkálatokat.

- Az üdülő területén két ütemben a Dél-borsodi Víz- és Csatornamű Kft. kivitelezésében a megvalósítás vége felé jár a szennyvízhálózat bővítése.

- A község területén folyamatosan gazdálkodó, működő egységekkel, a Takarékszövetkezettel, a Hór-Agro Mg.-i RT-vel, a Rendőrséggel a kapcsolat kielégítő. A polgárőrség megbízható alapja, egysége a község közbiztonságának. A sportkör, de főleg a labdarúgócsapat elismerésre méltó eredményt ért el megyei szinten.

- A roma lakosság életmód változása lassú. A munkával, munkahellyel rendelkező roma fiatalok körében érzékelhető elsősorban életmódváltozás iránti igény. Körükből egyre többen veszik igénybe a házépítéshez járó kedvezményeket.

- Az Önkormányzati Hivatal dolgozói tisztességesen, közmegelegedésre végzik munkájukat. Az ügyfélfogadási időn túl is rendelkezésre állnak a gondjaikat intézni akaró lakosoknak.

Tisztelt Bogácsiak!

A felsorolt események, tények kiragadottak, önkényesek, csak emlékeztetni szeretnék a lakosságot az elmúlt négy év történéseire. Bár Bogács nem tartozik a nagy települések közé, igaz adottságai jók, gondolunk többek között földrajzi fekvésére, a meglévő, működő fürdőre, de sok a fejlődést akadályozó, visszahúzó erő is, például a többfelé szakadt községi társadalom, ahol együtt él a tehetősebb réteg és a leszakadt népcsoport.

A végéhez közeledő választási ciklusra ellentmondásaival együtt is egy bizonyos mértékű fejlődés volt a jellemző. A bogácsi emberekre jellemző módon azonban továbbra is szembe kell nézni a feladatokkal, ami nem lesz kevesebb a jövőben sem.

Nyeste István
alpolgármester

Summázat

A rövidesen lezáruló önkormányzati ciklus második feléről, annak motivációjáról szeretnék közreadni egy rövid összefoglalást.

2004 őszén, miután a jelenlegi képviselő testületet a lakosság megválasztotta, igyekeztünk rövid idő alatt felmérni a helyzetet és megfogalmazni azokat a célokat, amely a települést ismét egy gyorsabb fejlődési pályára állítja.

Két esztendő alatt a szokásost jelentősen meghaladó számú testületi ülést tartottunk, hiszen a megvitatandó kérdések sokasága és a számtalan döntési helyzet ezt kívánta meg.

A képviselő testület elé kerülő kérdések esetében csak elvétve fordult elő, hogy első körben valamely okból kifolyólag nem született döntés.

A döntések előkészítése, a vélemények kikérése a bizottságok külső tagjainak bevonásával alaposabb lehetett és véleményem szerint az is lett.

Tapasztalhatták az üléseket figyelemmel kísérők, hogy bár sok tekinteten eltérő álláspontot képviseltünk mégis, a szavazások többsége szinte egyhangú volt.

A testületi tagok - úgy gondolom - felelőségüket átérve érveltek az egyik vagy másik felvetés mellett vagy ellen.

A két évet az együttgondolkodás jellemezte és azt hiszem nincs szégyellnivaló döntésünk.

A nagyobb horderejű döntések minősítése jó szívvel csak közép- vagy hosszútávon lehetséges.

A most leköszönő testület igyekezett a szűkülő gazdálkodási lehetőségek közepette is olyan döntéseket hozni, amely a továbbfejlődés alapjait erősíti, erősítheti.

A megengedő módot azért használom, mert a lehetőséggel, adottságokkal lehet élni, de el is lehet azokat szalasztani.

Magunknak, bogácsiaknak azt kívánom, hogy a lehetőségekkel a megválasztandó új testület minél jobban tudjon élni és a lakosságtól kapja meg a megvalósításhoz a lehető legteljesebb támogatást.

Verhóczki Sándor
polgármester

Cseh Károly:

BÜKKALJAI ARABESZK
Szabó Lászlónak

Sápadnak már a strandi rózsák,
fölköztünk búcsúkörröket róják

kései verőfényben a fecskék;
jelre várva itt időzgetnek még.

Aztán a villanyhuzalra ülnek:
eleven szögesdrótok feszülnek

Bogács fölé, az estülő égre,
hová felnyurgult kerti füst kékje.

Időjárásunk hatása a szőlőtermesztésre

A 2006-os év első felének időjárása az átlagostól eltért, de nem túl szélsőségesen. Januárban volt a legalacsonyabb hőmérséklet: -17-18 °C, - ez az időszak 5 napig tartott. Februárban már gyakran előfordult pozitív hőmérséklet nappal. A szőlőnövény szempontjából a téli időjárás megfelelt, ezért a jól kezelt ültetvényekben nem keletkezett fagykár.

A csapadék eloszlása egyenletes volt, de a sokévi átlaghoz képest több esett.

Az előbbiekből kitűnik, hogy csak májusban és júniusban esett több csapadék.

hónapok	jan.	febr.	márc.	ápr.	máj.	jún.
30éves átlag: /mm/	31,0	32,0	35,5	44,7	56,0	82,8
2006-ban:	38,1	51,4	58,1	24,8	142,8	152,3

Bogácson a 30 éves átlagcsapadék évente 560 mm. Ez év első felében 467,5 mm volt.

Mindezekből következik, hogy a napsütéses órák száma jóval kevesebb volt a kelleténél, a talaj lassabban melegedett fel, ezért a szőlő virágzása is 8-10 napot késett. A június közepétől kezdődő hirtelen felmelegedés felgyorsította a szőlő növekedését. A virágzási időben történő esők egyes fajtánál rossz hatást váltottak ki, nagymértékű volt a „elrúgás” sok a „madárkás” fürt. Ebben az időszakban jelent meg az első szőlőbetegség is a szürkepenész, sok fürtöt károsítva. Az előző években veszedelmesen támadó lisztharmat most még egy-egy kis gócban található, de még nem károsított.

A szőlőmoly még szintén nem jelentkezett tömegesen, de fel kell rá készülni. Annál inkább nagyobb veszélyt jelent a peronoszpóra. Az elmúlt hetek időjárása ezen gombabetegségek kialakulásának kedvezett. Több helyen megjelentek az olajfoltok a leveleken, még a direkttermő fajtákon is. Szerencsére az utóbbi napok erős napsütése blokkolta a spóratelemek továbbfejlődését. Azonban 2-3 mm csapadék, vagy egy erős harmatképződés robbanásszerű fertőzést okozhat napok alatt. Nagyon fontos a megelőző vegyszeres védekezés. Ezen kívül ugyanilyen fontos a megfelelő időben végzett gondos zöldmunka (lombrítítás, hónaljzás). Most van itt az ideje a csonkolásnak. Amennyire lehetséges minél később végezzük el! Általában ez az időpont - július első, második dekádja, - korábban nem szerencsés elvégezni.

Fajtánként változóan már erős hónaljajtás képződés indult meg. A korai csonkozás ezt még fokozza, ezért gyorsabban sűrűsödik a lombfal.

Az előző évekhez hasonlóan jó közepes termés várható.
Bogács, 2006. július 13.

Siklósi János

A Hór-patak vízhozama a szokszorosára nőtt.

Búcsúzó

2006. június 17-én hivatalosan is elballagtak a Bükkalja Általános Iskola bogácsi végzős tanulói: Baranyi Ágnes, Csiki Berta, Csiri Adrián, Farkas Olivér, Kékesi Dávid, Kovács Nikolett, Lénárt Liliána, Makó Imre, Mizser Barbara, Polgár Dániel és Viszokai Vivien. Ők tizenegyen voltak a 8. a-sok, iskolánk büszkeségei.

Ismertem őket óvodás koruktól fogva, hiszen valamennyien a lányommal egyidősek. Talán a sors iróniája, hogy éppen én lettem az osztályfőnökük és éppen a nyolcadik osztályban. Tavaly szeptemberben bevallom, egy kicsit féltém is, hogyan sikerül majd magam elfogadtatni velük, hogyan tudunk együtt dolgozni. Így utólag be kell vallanom: megszerettük egymást! Őszinte, nyílt viszony alakult ki közöttünk. Tudtuk egy-egy szempillantásból egymás akaratát, értettük a humort. A komoly munka mellett bőven maradt időnk a szabadidős programok szervezésére. A játékos csínytevéseké, az önfeledt jókedvé volt a főszerep a kirándulásokon, a közös bulikon. Köszönöm, hogy egy évig együtt lehettem veletek!

Gyerekek! Az első akadályt sikeresen vettétek, bekerültetek álmaidok középiskolájába. Tudnotok kell viszont, hogy a neheze még hátra van. Emlékezzetek vissza a közös beszélgetésekre, s tartsátok szem előtt: az ÉLET mindig tartogat meglepetéseket! Az út néha kanyargós, de ha nem tértek le róla, biztosan célba értek! Kemény Zsigmond szavaival élve: „Kitűnővé egy szerencsés pillanat alatt is válhatunk, hasznos emberekké a fáradtságos évek tesznek.”

Szorgos, kitartó munkával elérhetitek a kitűzött célt. Ezt várják el tőletek születek is. Egyben biztos vagyok: a bogácsi iskola megadta az alapokat, az építményt már nektek kell felépíteni!

Kívánok mindannyiőtoknak és a most elballagott másik 8. osztály tanulóinak is sok sikert az új iskolátokban, az életben!

Kívánom, hogy kitűzött céljaitokat sikerüljön valóra váltani!

Lénártné Szeberin Csilla
osztályfőnök

A ballagás pillanata

Színjátszósaink a mezőkövesdi Reneszánsz Hétvégén átveszik a megérdemelt jutalmat

Az iskola múltja és jövője

Szomorú hírrel kezdem ezt a cikket: a hosszú forró nyár után szeptember elsején a gyerekek legnagyobb bánatára mégiscsak elkezdődik az iskola. Érdemes most egy kicsit visszagondolni az elmúlt tanévre, mielőtt a jelenről és a jövőről lenne szó.

Hadd köszönjem meg először az összefogást, ami az iskola munkáját egész évben segítette. Köszönetet mondok a falu lakosságának, a támogatóinknak, a szülői munkaközösségnek és a Bogácsi Iskolás Gyerekekért Alapítványnak a tanév során nyújtott önzetlen segítségért! Horváth László társadalmi munkában javította az iskola parkettáját, Gál Misi bácsi két kirándulásra is önzetlenül elvitte az iskolánkba látogató lengyel gyerekeket. Néhány osztály szülői munkaközössége gyönyörűen kifestette gyermekeik osztálytermét, a varroda dolgozói függönyt varrtak, a fürdő alkalmazottaira is mindig lehetett számítani, ha valami karbantartási probléma adódott az év során. Abból pedig bőven volt. Versenyeinket, rendezvényeinket a szülői munkaközösség és az alapítvány jelentős összegekkel támogatta. Itt köszönöm meg Baloginé Kormos Anikó tevékenységét is, aki több éven át vezette a szülői munkaközösséget. Kívánom, hogy a helyébe lépő szülő is legalább olyan lendülettel és odaadással végezze munkáját! Az alapítvány és az önkormányzat segítségével egy szép balatoni táborozáson vehettek részt a tanulóink. A fenti példák azt bizonyítják, hogy itt Bogácson érdemes összefogni, mert az összefogás szép eredményeket hozhat.

Az elmúlt tanév nekünk, tanároknak nem volt könnyű. Megtörtént a három település – Cserépváralja, Tard és Bogács iskoláinak összevonása. Az új intézmény sikereit megyei és országos versenyeken elért szép eredmények fémmjelzik. A múlt sikereinek fényében azonban ebben az évben sem sütkérezhetünk. Szeptembertől Szomolya is csatlakozik a Bükkalja Általános Iskolához. Alapelv, hogy a csatlakozás után is maradjon meg minden iskola és a tanulóknak se kelljen más községbe utazniuk. A bogácsi gyerekeknek tehát nem kell más községbe utazniuk és ide sem jönnek más faluból szervezett formában tanulók.

Most, augusztus elején, mikor ezt a cikket írom, még nem jelent meg az a törvény, ami a tanárok óraszámát heti két órával megemeli. Ez azonban csak idő kérdése. Ezzel a tanárok kivételével mindenki jól jár. A fenntartó azért, mert itt Bogácson hetente csaknem 40 órát külön fizetés nélkül tartanak meg a tanárok, a diákok pedig azért, mert ezeket az órákat első sorban felzárkóztatásra, tehetséggondozásra, szakkörökre lehet majd fordítani. Növekednek tehát a gyerekek lehetőségei is.

További változás az is, hogy az iskola és az óvoda is önálló gazdálkodású lesz szeptembertől. Ez Szomolya csatlakozásának egyenes következménye, hiszen csak az iskola csaknem 60 dolgozójának és 400 gyerekének mindennapi munkája akár egy kisebb vállalat gazdasági tevékenységével vetekedhet.

Vajon mit hozhat a jövő? Az uniós tendenciák és a törvényalkotók szándéka a megszorító intézkedésekkel az iskolák vonatkozásában összhangban vannak: nagy iskolákat kell kialakítani, amelyek gazdaságosan működnek és a gyerekeknek még több esélyt biztosítanak. Bogács ennek a tendenciának nyertese lehet, ha jól sáfárkodunk a lehetőségekkel. A környező települések lélekszáma miatt önálló iskola működtetését nem teszi lehetővé. Városi iskolák pedig nem kapnak plusz támogatást a községi iskolákkal való társulásukért. Van rá esély, hogy itt Bogácson alakuljon ki egy nagy központi iskola. Nos, ezért is kell még szebbé, vonzóbbá, eredményesebbé tenni a bogácsi iskolát. Rajtunk, tanárokon nem fog múlni.

Szabó László
iskola igazgató

RUBINDIPLOMA

Egy diploma megszerzéséért évekig keményen kell tanulni. Ahhoz, hogy a megszerzett diploma „bearanyozódjon”, „vassá” váljon, majd „rubinként” elnyerje végső formáját, nem kell mást tenni, csak élni. S az életet az Isten adja...

Ezért Mohás Sándorné, Magdika néni a jó Istennek köszönve meg a hosszú, tartalmas életet, és azt, hogy 2006. június 6-án a 70 éve szerzett

tanítói oklevele alapján áldozatos pedagógiai munkája elismerésül átvehette a rubindiplomát.

A hétköznapi szürkeségében a meghitt ünnepségre - Magdika néni kérésére - otthonában került sor. A tanuló ifjúságot képviselve Szabó Diána szép szavalattal kedveskedett a hajdani tanítónak. Majd következtek az egykori tanítványok, akik ma már meghatározó személyiségei Bogács község életének; Verhóczy Sándor polgármester, Szerencsi Miklósné tagiskola-vezető és Szabó László a Bükkalja Általános Iskola igazgatója. Mindnyájuk köszöntőjét a szeretet, a tisztelet és a megilletődöttség hatotta át.

Majd jó magaviseletű diákként, csendben hallgattuk Magdika néni, kristálytisza eszmefuttatását a magyar nyelv szépségéről, az irodalmi értékeinkről, a mozgófilmről, személyes emlékeiről.

A történelmi változások hűen érződnek egy 90 éves ember életén. Magdika néni élete is olyan, mint egy történelemkönyv.

6 éves korában el kellett hagynia családját, hogy iskolába járhasson. Elemi iskolai tanulmányait 4 különböző településen idegen családoknál lakva végezte, s mivel mindenhol rövid időt töltött, ezért mindenhol bizonyítania kellett. Kötelességtudata erős volt, ezért mindenütt helyt tudott állni.

1936-ban végzett a Budapesti VII. kerületi m. kir. Állami elemi népiskolai Tanítóképző Intézetben.

Az alföldi tanyavilágban kezdte a tanítói pályát, majd a Vas megyei nemzetiségi iskolában folytatta. Az iskolák államosításakor Gödöllőre került. Ekkor már a magyar és a történelem szakosítót elkezdve, e tantárgyakat tanította. Bogácsra házasság révén került. 17 évet tanított itt, ahol szép családi életet élt, itt nevelte fel fiát, jól érezte magát az akkori baráti társaságban. 1973-ban vonult nyugdíjba. 1978-tól, férje halála óta egyedül él.

Lelki egyensúlyát mély vallásos beállítottságának köszöni. A magányt, az időskorral járó nehézségek elviselését a templom közelsége és az Idősek Klubja enyhíti. Az Idősek Klubjában szeretettel veszik körül, megértésben él a hasonló korú emberekkel. Az ott dolgozók odaadóan gondoskodnak többi társa mellett róla is. Szívét melegség tölti el, ha az öregkorát bearanyozó családjára és unokáira gondol. Jelenlétük mindig ünnepet jelent, melyből erőt merítve éli mindennapjait.

Pedagógiai pályájának legszebb emléke közvetlen a II. világháború utáni időből való. Amikor a mérhetetlen szegénységben élő tanítványait összeforrasztotta a segíteni akarás. Magdika néni tanácsára tanítványai segítettek osztálytársuk szüleinek munkát találni, s ezzel a megélhetést biztosítani az egész családnak.

Csupán 12 éves volt, amikor tanárnője a következőket írta az emlékkönyvébe: „Csak egy út van, mely, ha nem is vezet a megálmodott boldogsághoz, de mégis mindig megelégedést nyújt: a kötelesség útja. - Te eddig is ezen az úton haladtál, kis Magda, magadnak és másoknak is örömet szerezteél vele. Ne is térj le róla!”

A 12 éves „kis Magda” megfogadta tanárnője tanácsát; a kötelességtudat a mai napig élete vezérlő motívuma.

Jankóné Jónás Zsuzsa

BESZÁMOLÓ

**A Bogácsi Iskolás Gyermekéért Közalapítvány
2005. június 20-tól – 2006. június 30-ig végzett munkájáról**

Az eltelt évben megtartott kuratóriumi ülések:

- 2005. 06. 20.
- 2006. 02. 27.

Az eltelt egy évben történt események:

- A személyi jövedelemadó 1%-ának közcélú felhasználásáról rendelkező 1996. évi CXXXVI. tv. alapján alapítványunk támogatására 85 e Ft érkezett a 2005. évben (2004. évi adó 1%-a). Ezen összeget a tanulóknak nyári táborozásához (Lengyelország) használtuk fel.
- Az általános iskolai tankönyvek terjesztésével járó jutalék, melyet az iskola kapott 120 e Ft összegben, az alapítvány számlájára került.
- Az iparüzési adó 10%-ából alapítványunknak 122 e Ft-ot utalt át az önkormányzat.
- Az éves kamatjövairás 2005. évben 10 e Ft volt.

Az alapítvány gazdálkodásának legfontosabb adatai a 2005. évre vonatkozóan:

- A 2005. évet 1 346 e Ft-tal nyitottuk.
- Az év folyamán történt bevételek összege: 1 154 e Ft
- Év végén a bevételek zárása: 2 500 e Ft
- Kiadások alakulása: 1 310 e Ft
- 2006. évi nyitás 1 190 e Ft

Szerencsi Miklósné
kuratóriumi elnök

Csiki Berta az eltelt 8 év alatt kitűnő tanuló volt

XIV. Bükkvinfest 2006.

A borverseny megnyitója

Ebben az évben is – hűen a szokásokhoz – június utolsó hetében került megrendezésre Bogácson a XIV. Bükkvinfest Nemzetközi Borverseny és Borfesztivál. A versenyborok gyűjtése és besorolása 23-án zajlott.

A 304 benevezett bor főként a Felső-Magyarországi négy borvidékről érkezett. Nagyon örültem a szép számmal jelen lévő szlovákiai (felvidéki) és a németországi (Moseli borvidék) boroknak.

A borokat 12 bizottság minősítette. A hazai zsűritagokon kívül 8 külföldi tag is bíralt. A szervezésben néhány bosszantó hiányosság nehezítette a bíráló bizottságok munkáját, de köszönhetően a helyi segítő kezeknek sikerült szakszerűen elvégezni a borok minősítését.

8 bor nagyarányú, 60 bor aranyérem, 115 bor ezüstérem, 87 bor bronzérem és 34 bor oklevél elismerésben részesült.

A bíráló bizottságok elnökeiből álló csúcszsűri választotta ki a legjobb borokat. A fesztivál legjobb bora - egyben a Karl Kaiblinger-díj birtokosa - Udo Grün németországi termelője 2002. Californiai Merlot-ja lett. A legjobb vörösbor Kovács Ferenc 2003. évi Merlot szőlőjéből készült. A legjobb fehérbor Dobos László 2004. évi Pinot gris fajtájú szőlőjéből készült. A nagyarányú és arany minősítésű borok gazdái közül a legjobbak különdíjakat kaptak. A legeredményesebb hazai borász Kovács Ferenc markazi, a legjobb Bükki borvidéki borász Kompa József cserépfalui termelő lett.

Általánosságban elmondható, hogy a fehérborok jobban szerepeltek a vörösboroknál. A fiatalabb évjáratú (2005, 2004) borok rosszabbul szerepeltek, köszönhetően a rosszabb évjáratoknak.

Összegezve elmondhatom, hogy jól sikerült a szakmai része a Borfesztiválnak. Ezúton ismét köszönöm mindazoknak a kollégáknak, dolgozóknak és diákoknak az önzetlen segítségét, amivel hozzájárultak a borverseny sikeres lebonyolításához.

Szente Imre, zsűrielnök

Az idei borhercegnők

(balról: Galambos Adrienn, Lóczi Andrea, Fodor Zsanett)

A XIV. BÜKKVINFESTRŐL

A bogácsi nyár szezonnyitó nagyrendezvényét 2006. június 23-25. között tartottuk meg, melynek két rendezőszerve volt. A művészeti-kulturális programokat a Petőfi Sándor Művelődési Ház, a borászati szakmai eseményeket a Szent Márton Borrend szervezte.

Előljáróban szeretném emlékeztetni a kedves olvasót, hogy a korábbi borfesztiválokat sokan támadták és bírálták, a négy-millió forint körüli költségeikért. Az volt a kívánság, hogy szűnjék meg a „pénzszórás.” – Akik ezt mondták, azok nem ismerték a forrásokat, s nem is tudták, hogy abban az időben minden évben legalább 1.000.000 Ft támogatást adtak a szponzorok. Ebben az évben egy forintot sem.

Az önkormányzat, a lehető legköltségtakarékosabban finanszírozta a borfesztivált, ezért nem volt fesztiválsátor, nagyfelvonulás, színpadi szórakoztató műsor. – Ezen műsorokat sokan hiányolták, s szóvá is tették. Itt viszont felhívom a figyelmet, hogy a nyáron, minden hétvégén van valamilyen rendezvény, amelyek az átcsoportosított pénzekből valósulnak meg.

A borfesztivál első napján 304 bort neveztek. A csúcstartc ismét Charles Moser úr, a németországi Rheingauból 60-féle borral nevezett, amelyekből 2 champion, illetve 1 nagyarányú, 18 arany-, 15 ezüst- és 21 bronzéremes, valamint 3 okleveles lett. Ez úton is szívből gratulálunk és megköszönjük Moser úrnak és barátainak, a példaértékű áldozatvállalást.

Szlovákiából – Szepsiből és Királyhelmecről 27 bort neveztek, amelyek közül nagyarányú nyert Dobos László Pinot Gris 2004. évi bora, valamint 5 aranyérem, 7 ezüstérem, 14 bronzérem dicséri szakértelmét.

A bogácsi borászok 37 bort neveztek – ebből 5 arany-, 18 ezüst- és 8 bronzéremet nyert, illetve 6 okleveles elismerést kapott.

A Cserépi úti pincesor borász-becsületének megőrzéséhez Kompa József nagyban hozzájárult 3 arany-, 5 ezüst- és egy bronzéremével. Munkáját a szakmai-zsűri, „a 2006. év legjobb Bükkaljai bortermelője” címmel jutalmazta. Gratulálunk Kompa József példás sikeréhez!

A zsűriben résztvevő neves szakemberek elmondták, hogy a bükkaljai borhibák – 70%-ban, a tároló-edények és tároló-helyek elégtelenségéből származtak. A jövőben ezt a problémát, a boraink jó híre érdekében ki kell küszöbölni.

A borrendünk kéri azokat a bortermelőket, akik kiméréssel foglalkoznak, hogy saját érdekükben fogadják el a szakmai kritikákat, a jó szándékú véleményeket és tanácsokat.

A borverseny eredményeitől függetlenül gratulálunk mindenkinek, aki részt vett a borversenyen.

A Szent Márton Borrend túteljesítette a polgármesterrel kötött megállapodást, amikor zenekart fogadott a pincetúrához, a felvonuláshoz és a pincesor délutáni szórakoztatásához.

A péntek délutáni pincetúrát – az eső ellenére is – megtartottuk. A túravezető Kósik István úr, a Cserépfalui Hagyományörző Együttes és Magyar Gyula zenekara hősiesen helytállt – a közönség nagy öröme, így emelkedett hangulatban ért véget a pincetúra.

A fürdő-színpadon ünnepélyes keretek között borlovaggá avattuk Bitskey Tibor, Kovács István színművészeket és Virág Tamás – vállalkozót.

A borfesztivál sikeres megvalósításában kb. 200 személy vett részt. Köszönet mindenkinek az önzetlen munkájáért.

Daragó Károly

Főzőverseny Bogácson

Ágyúsó nyitotta meg a rendezvényt

Immár negyedik alkalommal került megrendezésre községünkben a szakácstanulók és polgármesterek főzőversenye és bemutatója.

Pénteken a hagyományos felvonulással és megnyitóval indult a verseny. Szombaton kora reggeltől szorgalmasan sürgölődtek a bográcok és grillezők körül a versenyzők. 16 iskola és 19 polgármesteri hivatal csapata mérettette meg a főzőtudását. A rangos zsűrinek igencsak nehéz dolga volt, mire kiválasztotta a legfinomabb, legizletesebb ételeket.

A főzés mellett sütemény-és pogácsasütő verseny is zajlott. Főleg pogácsákon volt a hangsúly, mert ebből Guinness rekordra készültek a szervezők. A zsűrinek 600 féle pogácsát kellett megkóstolnia. Ezek között volt sajtos, túrós, csülkös, medvehagymás, stb. Az igazi rekord a 152 kg-os hatalmas pogácsa volt. A rekordkísérlet sikerült, ugyanis 20 297 pogácsa gyűlt össze.

És hogy a nézők se unatkozzanak addig, amíg a sok finomság főtt, különböző kulturális műsorok szórakoztatták őket. A legnagyobb sikere Ihos József Kató néniéneke volt.

A zsűri tagjai Benke Laci bácsi olimpiai mesterszakács vezetésével végül meghozta a döntést, melynek ünnepélyes kihirdetésére vasárnap kora délután került sor. Az iskolások közül a Krúdy Gyula Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakközépiskola csapata nyert. Mivel ők három egymás utáni évben győztek, véglegesen elvihették a vándorszerleget.

A polgármesterek közül a Vajdaságból jött zentai csapat nyert.

A közönség pedig mindenképpen jól járt, hiszen sok különlegesen finom ételt megkóstolhatott és az összegyűlt rengeteg pogácsát elfogyaszthatta. A legnagyobb szétszórásában még egy fűrészt segítségét is igénybe vettük.

Csetneki László

A rendezvény három meghatározó személyisége: Benke Laci bácsi, Mancsi néni, Csetneki László

Villáminterjú Laci bácsival

-Mikor járt először Bogácson? - kérdeztem Benke László mesterszakácstól?

-10 évvel ezelőtt hallottam először a bogácsi strandról. Káacson, a vadfőző versenyen jártam, amikor átjöttünk Bogácsra. Beleszerettem, mint a szép asszonyba. Azóta minden évben 4-5 alkalommal eljövök, a családommal is. Minden évszak szépségét élvezzük.

-Hogyan fogadják az itteniek?

-Bensőséges a kapcsolat az itt lakókkal. Végtelenül kedvesen fogadnak, úgy, mint egy tősgyökeres bogácsit.

-Hogyan került kapcsolatba a középiskolások főzőversenyével?

-Csetneki László elmondta elképzelését, hívott és én első szóra jöttem.

-Mi a véleménye a rendezvényről?

-Az évek során sokat fejlődött ez a gasztronómiai rendezvény a környék, a szakma és az iskolák szemében. Jegyzik az országos gasztronómiai versenyek sorában. Az ország minden pontjáról (Győr, Hódmezővásárhely, Szolnok, Baja, Budapest) érkeznek csapatok. A fiatalok szeretnek idejárni, várják a kihívásokat. Az idén is tájjellegű ételek kerültek a bográcba. A tésztát felváltotta a bab és a káposzta, a kakas és a gyöngytyúk (amit mára már szinte elfelejtettek). Mindig tanul az ember, mindig új ízekkel ismerkedik meg; pl. a som sása (som, vörösbör, méz, fűszerek).

Jóleső érzés, hogy a falu vezetése is támogatja a rendezvényt, nagy segítséget nyújt a hagyományok megőrzésében.

-Milyenek találja a bogácsi asszonyok süteményeit?

Végtelen öröm tölt el, hogy idősebbek is vállalkoznak süteményeik bemutatására. Mancsi néni (Kovács Sándorné) mindig elvárásol készítményeivel.

Jankóné Jónás Zsuzsa

TISZAI HALNAPOK BOGÁCSON

Második alkalommal rendezte meg a Szepesi Kft. Bogácson a Tiszai Halfesztivált. Az előző évi sikeres rendezvény adta az alapját, hogy újra belevágjunk a halünnep megrendezésébe.

Az Önkormányzat támogatásával a hivatalos bogácsi programba is bekerültünk, ami szintén növelte a látogatottságot.

Az idén is több, mint hét mázsa hal került a bográcba, és mind a saját, mind pedig a vendégek meglégedésére el is fogyott. Az újdonságnak számító cigányzenés vacsoraest egyenesen kiugró sikert hozott. Az sem szegte a vendégek kedvét, hogy eleredt az eső, a fedett terasz alatt fergeteges mulatozás zajlott.

A rendezvény sikeres volt és reméljük, hogy jövőre újra megrendezhetjük a halasnapokat.

Szepesi Krisztina
üzletvezető

A Bogácsi Pávakör fennállásának 30. évfordulóját ünnepeltük

„Egy ország létének nemcsak gazdasági feltételei vannak. A magyarság joga az élethez elsősorban egy sajátos kultúra, amit magából merítve megteremt, s amivel naponta él. Ez a kultúra meg van és folyton fejlődik. További életének másik feltétele a közösség, amely használja. Ezt a közösséget tervszerű munkával megteremteni: első és főkötelessége mindenkinek, aki a magyar kultúra és vele a magyarság fennmaradását akarja.”

E gondolatok jegyében szerveztük meg, és vártuk ünnepi megemlékezésünkre mindazokat, akik velünk együtt szereték volna felidézni a 30. éves Pávakör eddigi sikereit, voltak ennek részesei, támogatói.

2006. április 29-én díszes felvonulásnak lehettek tanúi mindazok, akik az ének-és zeneszó hallatára kiálltak kapujuk elé, hogy az általunk meghívott vendégsereg: a hárskúti, taktharkányi, kartali, novaji dalosok ünnepi viseletét is megcsodálhassák. Utunk a templomhoz vezetett, hogy hálát adjunk mindazért a sok jóért, amivel a Teremtő elhalmozott bennünket a 30 év alatt. Ünnepi szentmisénket Hanák József esperes úr celebrálta. Meghatottságunkat növelte, hogy harangszóra vonultunk be, s a mise végén több népdalkör is szívhez szóló köszöntő népekeket mutatott be.

A művelődési ház szépen feldíszített színpada fogadta az érdeklődőket, valamint egy rögtönzött kiállítás a népdalkör életútjáról, amelyet sajnos csak ezen alkalommal lehetett megtekinteni.

Bogács község polgármestere köszöntötte elsők között az ünnepeltek, a jelenlegi és egykori tagokat egyaránt. Megköszönte lelkesedésüket, azt, hogy mindig számíthat rájuk a községi rendezvényeken, és nem csak dalolás területén, hanem a szervezésben és kivitelezésben is.

A bemutatkozó népdalkörökkel hosszú évek óta jó kapcsolatot ápolnak a bogácsiak. Az énekszó mellett, mindannyian meleg szavakkal méltatták a házigazda pávakör sikereit, és kívántak további eredményes éveket.

A mi népdalkörünk kis emléktárggyal kedveskedett tagjainak és támogatóinak, legfőképpen köszönetet mondva Önkormányzatunknak a hathatós segítségével, a Strandfürdő Igazgatóságának, a Hoór-Agro Zrt. Vezetőségének, a Bükkalja

Takarékszövetkezetnek, és mindazoknak, akiket itt és most nem sorolunk föl, de valamilyen módon részesei voltak e nap sikerének.

A jókedvű dalolás folytatódott az iskola ebédlőjében, ahol a meghívottak a vacsora elfogyasztása után együtt múltatták az időt Magyar Gyula és zenekara kíséretében.

Reménykeltő, hogy vannak fiataljaink, akik általunk megtanulják őseik szép dallamvilágát, s továbbadják azt az őket követő nemzedékeknek. Így bizhatunk abban, hogy lesznek még jeles évfordulóink. Addig pedig a következő köszöntővel búcsúzunk:

„Mindig legyen előtted út,
Fújjon a szél a hátad mögül,
Arcodat melegen süsse a nap,
földedet öntözze lágy eső,

És mindaddig, amíg nem találkozunk, hordozzon az Isten a tenyerén.”

a Bogácsi Pávakör

XVI. NEMZETKÖZI DALOSTALÁLKOZÓ

Amely nép feledje népzenejét, elfelejti népdalait, lemond népi művoltának egyik legszembetűnőbb, legalapvetőbb részéről, a bűban, bánatban, és jókedvben összetartó erőről, az, az emberi közösséget adja fel. Gyökereit ápoló társadalom nélkül nem beszélhetünk magyarságtudatról.

Akik részt vesznek a dalostalálkozókon, pár éve, vagy több évtizede már, hogy felvállalták és nem engedik elveszni a magyar népdalt és népzenejét.

Tudatosan, vagy tudat alatt az egyik legősibb magyar kultúrát, ezáltal a magyarságtudatot védik és ápolják.

Sokszor értetlenséggel, közönyösséggel találkoznak. Külön tisztelet azoknak, akik az anyaországon kívül, legyőzve minden nehézséget, felvállalva a kellemetlenségeket is, hallatják hangjukat.

Mindannyian, minden nehézség ellenére őrzik tovább a tudást, amit őseink hagytak ránk, a magyar népdal közösségformáló erejét.

Örülünk, hogy Bogács immár 16. alkalommal adott helyet a dalostalálkozóknak. Reméljük, hogy ezzel, ha csak egy kevéssel is, de hozzájárulunk a magyar népdal és népzene továbbéléséhez.

Ez évben is nagy volt az érdeklődés. Tizenhét hagyományörző együttes mutatta be a magyar népdalokat. Közülük négy Szlovákiából érkezett. Szépen szóló daluk biztosíték arra, hogy a magyar népdal határainkon túl is tovább él, és nem hagyja elveszni az ottani magyar népi értékeket.

Köszönet Bodza Klárának és Borsi Ferencnek, hogy elvállalták a zsűrizés fárasztó munkáját és szakmai tudásukkal segítséget nyújtottak az együtteseknek.

Külön szeretném megköszönni a Bogácsi Pávakörnek és vezetőjének, Benyovszki Máriának áldozatos munkáját. Hozzáértésük nélkül ez a rendezvény nem tudná betölteni szerepét.

Vincze Ferenc, kulturális menedzser

Verhóczy Sándor polgármester köszönti a Pávakör tagjait

NÉPI ÉRTÉKEINK – kiállítás a művelődési házban

Múltunk és jelenünk népi értékei címmel népi kézműves és népviseletbe öltöztetett babakiállítás nyílt 2006. július 8-án Bogácson a művelődési házban.

A szép kiállításon láthatóak voltak a lakodalmas menet és az ünnepi díszbe öltöztetett babák mellett a nehéz summás élet mindennapjait bemutató jelenetek.

Előkerültek a féltve őrizgetett, gyűjtögetett háziszöttesek, amit nagymamáink és dédmamáink készítettek, és a már unokáinknak szánt szép hímzett terítők is, hogy a látogatók minél több kiállított anyagban gyönyörködhessenek.

2006 februárjában a pávaköri farsangi bálon Kovács Sándorné és jómagam azzal az ötlettel álltunk a minden új és szép ötletre nyitott Vincze Ferenc kulturális menedzser elé, hogy szeretnénk egy kiállítást rendezni, és ezzel is bővíteni a nyári programok sorozatát (hiszen olyan sok szép kiállítható anyagunk van odahaza).

40 éve, hogy megszerettem, és azóta művelem is a szívem- lelket gyönyörködtető kézimunkát: hímzést, varrást, szmokkalást, horgolást, stb. Sok saját tervezésű munka került már ki a kezem alól. Az utóbbi 10 évben bogácsi népviseletes babát is sokat készítettünk Kovács Sándornéval múzeumokba, külföldre, egyéni megrendelésekre. Az ő ötlete alapján készült a gazdasági tanyaudvar, a kukoricatáblát kapáló summások megelevenítő jelenet. Megtalálhatók még a „konyhamalacok” is, akik nem igazi malacokat, hanem a summások magukkal vitt, a maradékon kosztolódo gyermekeit jelentette.

A sok szép hímzett terítő és a gyönyörű háziszöttesek, a húzogatóstól, a keresztzemesig, minden a bogácsi asszonyok és lányok kézimunkái.

A látogatási naplóban beírtak igazolják, hogy mindenkinek nagyon tetszett a kiállítás. Talán az utóbbi évek legsikeresebb kiállításának mondható.

Sokan jelezték, hogy milyen régi szép, kiállításra méltó tárgyak vannak otthonukban. A következő években is érdemes lesz megrendezni a kiállítást, lehetőséget adva mindenkinek, hogy minél több régiség és szép kézimunka gyarapíthassa a jelenleg kiállított anyagot.

- Célunk az volt, hogy minél több embernek kellemes, élményt nyújtsunk.

- Az idelátogató vendégek minél többet tudjanak meg Bogácsonról.

- Nem utolsó sorban szeretnénk megismertetni a fiatalokkal a múlt és jelen értékeit. Szeretnénk, ha látnák, hogy a türelem és a kitartás eredményeként milyen szép és értékes munkák születnek, hiszen a szorgos kezek munkáit dicséri ez a szép kiállítás. Reméljük, hogy a fiatal generáció tetszését elnyerték a kiállított anyagok és megpróbálják folytatni a hagyományörzést.

Köszönet Vincze Ferenc kulturális menedzsernek, aki a szervezésen túl a paravánok elkészítésével is jelentős mértékben hozzájárult a kiállítás létrehozásához. Köszönet Hegyi Annának, Jankóné Jónás Zsuzsának, Kondráth Józsefnének és Hegyi Albinének, akik gyarapították a kiállítás anyagát. Továbbá köszönet mindazoknak, akik munkájukkal (Kovács Lászlóné, Magyar Gyula) vagy eszmei támogatásukkal segítették a kiállítás létrejöttét, régen dédelgetett álmunk valóra válását.

Ittes Emilné

Summás ételek bemutatója

A summás munka a 19. sz. második felében alakult ki és még a nagybirtokok felosztása (1945) után is jellemző volt. Különösen Heves és Borsod megye lakosai vállalkoztak erre a vándor idénymunkára. Tavasztól őszig végezték a gazda felügyelete alatt a mezőgazdasági munkákat; kukorica, cukorrépa kapálást, takarmány betakarítást. Volt, aki pénzért, de akadt, aki terményért és élelemért dolgozott. A fegyelem szigorú volt, de a munka után a majorok közös szálláshelyein lehetőség volt a népi hagyományok őrzésére; a népi kézműves-

ségre, dalolásra. Dalaikban a sanyarú életkörülményeiket, honvágyukat énekelték meg, gyakran kipellengézték a munkaadót. 1954-ből való a következő borsodi népköltészeti alkotás:

„Intező úr a kapuba ha kiáll,
Onnan nézi, hogy a summás mit csinál:
Dolgozik-e, vagy csak lopja a napot,
Megérdemli-e a savanyú babot?”

Napjainkban, a 21. század elején hazánk több településén szívesen nyúlnak vissza gyökereinkhez. 2006. július 8-án Bogácson a summás ételek bemutatóján hagyományteremtő céllal indult egy új kezdeményezés, amikor szintén ápolhattuk a hagyományainkat azzal, hogy a summások savanyú bablevesét elkészítettük és megkóstoltattuk a fürdő vendégeivel.

A főzésre vállalkozó kisszámú csapatunk Kovács Sándorné, Mancinéní irányításával finom ételeket; pergelt levest, grízes tésztát, tepertős laksát, lebbencsleves, és savanyú bableves készített.

Az érdeklődők tájékoztatására Szamosi Ferenc Venesz József-díjas mesterszakács vállalkozott. Szamosi Ferenc az utóbbi években nagyon sok időt tölt Bogácson. Láthattuk a vendéglátó középiskolák főzőversenyén, ahol nemcsak a zsűri munkájában vett részt, hanem szakács párbajt is vezetett. Kevesen tudják róla, hogy magyar konyha képviselőjében a világ számos országában megfordult. A Knorr multicég termékforgalmazó séfjeként pedig az egész országot bejárta.

2005-ben Magyarország legelismertebb szakácsai és cukrászai elkészítették A magyarok asztala c. könyvet. A könyv bemutatja a magyar nép étkezési kultúráját a honfoglalástól egészen napjainkig, kitér a hazánk területén élő nemzetiségek étkezési szokásaira. Neves szakácsok életrajzai és receptjei olvashatók benne (köztük Szamosi Ferencé is). Az „embernagyságú” könyv előszavát Göncz Árpád írta és nemzeti kincsként a Parlamentben őrzik. A könyv szerzőiből megalakult a Magyarok Fehér Asztala nevű lovagrend. A 10 szekciót magába foglaló lovagrend tagja Szamosi Ferenc is. Ars poeticája: „Csak azt add a vendégnek, amit magad is szívesen elfogyasztanál”.

E szavakkal ajánlotta a mesterszakács Mancinéní főztjét is. Mancinéní, aki Bicskén és Mezőhegyesen volt summás, hiteles őrzője a summás ételek receptjeinek.

Míg a fazékban, bográcsban, üstben rotyogtak az ínycsiklandozó ételek, és a színpadon népzene és néptánc fokozta a hangulatot, addig Szamosi Ferenc elmondta a nézelődőknek, hogy a summások életmódja egészséges volt, mert sok időt töltöttek a friss levegőn, sokat mozogtak. Ételeiket kevés zsírral, tejföl helyett íróval készítették. Dalolva mentek a földekre dolgozni és a munka után is volt idő a hagyományok ápolására.

Szamosi Ferenc fontosnak tartja a hagyományok ápolását, szerinte az Unió tagjai úgy is lehetünk, ha őrizzük népi értékeinket. A summás ételek bogácsi bemutatóját sikeres kezdeményezésnek tartja, de a tapasztalatokat levonva a jövőben nagyobb reklámmal szélesíteni lehet a bemutatót.

Jankóné J. Zsuzsa

Egészségnapok 2006

Vannak olyan helyek a világon, ahol egyszerűen jó lenni, ahová szívesen megy vissza az ember, s amit örökre megtart az emlékezetében. Ezek közé a felejthetetlen helyek közé tartozik Bogács is, speciális kímélő mikroklímájával és gyönyörű környezeti fekvésével. Aki egyszer megtapasztalta ezt az érzést az egyszerűen beleszeret a településbe, s ha bárhol a világon meghallja Bogács nevét újjáélednek a régi érzések, a gyógyvíz lágy simogatása, a tüzés borok íze, a táj szépsége és a levegő tisztasága.

Ebben a festői környezetben, a bogácsi Thermálfürdőben került megrendezésre a már hagyományoknak örvendő második egészségnap. Számtalan színes egészségmegőrző program várta a kedves fürdővendégeket, akik az aktív megelőzés

Bogácsi fiatalok lelkesen beszéltek a növényi kivonatok gyógyhatásairól

szellemében örömmel kapcsolódtak be a rendezvény minden mozzanatába.

Az érdekes ismeretterjesztő előadások széles körben adtak tájékoztatást a gyógyvíz hatásairól, a gyógyfüvek és gyógynövények csodálatos gyógyító erejéről, a különböző betegség-megelőző eljárásokról, amelyek nemcsak a test, hanem a lélek gyógyulását is elősegítik. Lehetőség volt gyógyteakóstolásra, életmód és diétás tanácsadásra, elektroakupunktúrás állapotfelmérésre, s a Gyógycentrum dolgozói ingyenes masszírozással kényeztették a vendégeket.

A „Ments meg három életet!” országos véradó program keretében nagyszámú önkéntes véradó jelent meg a campingben. A vízi tornán kicsik és nagyok tornáztak együtt önfelédten, s hosszú tapssal fejezték ki tetszésüket.

Az esti relaxáció résztvevői élvezték a víz lazító hatása mellett a szívet megérintő zenét, a pozitív gondolatokat sugárzó kivetített képeket és idézeteket, s a csillagos ég alatt felvillantak az újjáépített első medence színes fényei is.

S aki még késő éjjel is vágyott valamilyen látványosságra, megtekinthette és kipróbálhatta a parázsonjárás ősi rituáléját. A legenda szerint, aki átmegy a tűzön, s legyőzi a félelmeit, a lelki megtisztulásával egy új élet kapuiban találja magát. Sokan győzték le félelmeiket.

Másnap több száz ember mérette meg a szív és érrendszeri megbetegedések szűrése során a vérnyomását, vércukor és koleszterin értékét, s kapott tanácsokat szakembereinktől.

A Szilaj Dobkör fergeteges koncertje életre keltette a szívünkben ott élő generációkon keresztül öröklődő magyarságunkat jelző rezgéseket.

Érdekes volt a táncos fiúk akrobatikusnak is beillő különleges bemutatója, a keleti egészségmegőrző tornába pedig a fürdővendégek is bekapcsolódtak.

Rendezvényünk sztárvendégei - Rubint Réka és Schobert Norbert - nagy örömmel fogadták el a fővédnökséget. Előadásukban kitértek az egészséges étkezés és a rendszeres mozgás betegségmegőrző szerepére, s felhívták a figyelmet a szülők felelősségére és arra, hogy a legjobb egészségnevelési módszer a saját példamutatás. A gyermekkorban megtanult és a családban látott étkezési és mozgáskultúra egész életre meghatározza utódaink egészségét.

Több százan tornáztak együtt Norbiékkal, közvetítve a mozgás felszabadult örömét egy megváltó üzenettel: „Soha sincs késő és minden lehetséges”.

Dr. Képes Ildikó Anna

Babamasszázs tanfolyam

A babamasszázs iránt Magyarországon is egyre nagyobb az érdeklődés. Napjainkban már az egész világon elterjedt és egyre nagyobb számban alkalmazzák. Népszerűsítésében úttörő szerepet vállalt Vimala McClure. Alapjait az indiai, a svéd masszázss, a jóga, és a reflexológia képezi. A babamasszázs egy szeretetteljes érintés, hatására mély, harmonikus kapcsolat alakul ki a szülő és a gyermek között. A kommunikáció egyik legbensőségesebb eszköze. Segíti az immunrendszer megerősödését, a gyermek tudatának fejlődését. Gyorsabban fejlődik a mozgás és az izmok koordinációja, jó lesz a testtartás. Az allergia kialakulásának kockázata javul. A mamáknál fokozódik az anyatej termelődése.

Frederick Leboyer:

Táplálni a gyermeket? Igen. De nem csak tejjel. Dajkálni kell, Simogatni, ringatni és masszírozni.	Beszélni kell a kicsi bőréhez, Beszélni kell a hátához, Mert éhesek és szomjasak Éppúgy, mint a hasa.
---	--

Az idén nyáron első alkalommal tartottam tanfolyamot a kismamák számára. Mind a mamák, mind a babák örültek a lehetőségnek, hogy helyben elsajátíthatták a fogásokat, élvezhették a masszázss jótékony hatását. Terveim között szerepel, hogy a jövőben minden érdeklődő kismamának megtanítom e lelki tápláléknak tekinthető masszázstechnikát.

Fónad Beáta, védőnő

Az anya simogatásától jobban fejlődnek a kicsik

FÖLDGYÓGYÍTÓ SZILAJ DOBÜNNEP BOGÁCSON

A sámándobok melegítése

A magyarságunk eredete homályba vész. Vannak elképzelések, hivatalos, nem hivatalos álláspontok, de a rendelkezésre álló leletek csak a kérdések kis részét tudják megválaszolni. Biztos, hogy keletről érkeztünk a Kárpát-medencébe. Őseink lovas nomád nép volt, használtunk jurtákat, félelmetesen kezeltük a nyilat és boszorkányos ügyességgel ültük meg lovainkat.

Mindig volt egy tudós ember, aki birtokolta a tudást, gyógyított, tanácsot adott, tanította a fiatalokat, és nemzedékről-nemzedékre átadta ismereteit a következő kiválasztottnak. Ő volt a Sámán. Elválaszthatatlan eszköze, a sámándob segítette hivatását. A dob, amelynek hangja és ritmusa gyógyírt és megoldást jelentett a kor emberének problémáira, megadta a válaszokat kérdéseire. Ma is keressük azt a hangot, mely segítené eligazodni a jelen kor kihívásai között. Talán ezért egyre nagyobb az érdeklődés Őseink élete és szokásai iránt. Egyre többen szeretnék fellebbenteni a fátylat a magyarság elfelejtett szokásairól.

Bogács első alkalommal biztosított helyet olyan embereknek, akik szívvel lélekkel felvállalták őseink szokásainak kutatását. A rendezvényen a főszerepet a sámándob játszotta. Hívó hangjára hozzávetőleg ezer ember gyűlt össze a Hintó-völgyben.

Egy lelkes együttes, a Szilaj Dobkör vállalta fel a főszervező szerepét. Kürti Péter és csapata már adott nagyszerű dobkoncertet Bogácson, de most jóval többről volt szó. Hívó szavukra több száz dobos gyűlt össze, jurták állítódtak, íjászok, lovas íjászok, népi kézművesek, rovásírás kutató, táncosok, zenészek, énekesek és több száz érdeklődő jelent meg.

Aki ellátogatott a Hintó-völgybe, már távolról észrevette a jurtákat. A nomád jurták között a legszebb egyenesen Mon-

góliából érkezett. Alakja és formája évezredek alatt sem változott. Néhányunknak abban a szerencsében volt részünk, hogy segíthettünk a felállításában. A célszerűség, egyszerűség és a bámulatosan gazdagon faragott motívumok harmóniája lenyűgöző volt. A berendezése ma is a nomád népek életét tükrözi. A jurta házigazdája Sajtos Mihály hagyományörző, több éve kutatja a mongol és nomád népek életét. Nagy hozzáéréssel mutatta be a régi idők viseleteit, fegyvereket, és magát a jurtát.

Érdekes színpolt volt a népi gyerekjátékok bemutatása, amelyek a logikus gondolkodást és ügyességet fejlesztik. A gyerekek és felnőttek nagy élvezettel próbálták ki a fillérekből, összeállítható játékokat. Akik komolyabban érdeklődtek történelmünk iránt, azok is megtalálták a nekik való programot. A téma legkiválóbbjaitól hallgathattak előadást a rovásírásról és az ősmagyar motívumok jelentésvilágáról. Volt meditációs táncbemutató, itt a bátrabbak bekapcsolódtak és együtt táncoltak a művésznővel. A zene, a ritmus megadta a hangulatot a közös doboláshoz. Előkerültek a sámándobok. A háromméteres gúlába rakott farönköket a tüztáncosok gyűjtötták meg. Több mint tíz méterre felcsapó Szertúz lángjánál melegített sámándobok bőrfelülete kifeszült, és hajnalig biztosította a pattogó ritmust és energiát a dobosoknak. A hangulatot csak az tudhatja, aki ott volt, bekapcsolódott a táncba és felvette a ritmust.

Másnap az íjászoké volt a főszerep. Turul Népe Nap Fiai Lovasíjász Kör fergeteges bemutatóval kápráztatta el a közönséget. Bebizonyosodott, hogy nem csak a férfiak, de a nők is ugyan olyan jól megülik a lovat és használják az íjat. A „Vörösszemöldökű Harcosrend” és a „Végeknek Tüköri Egyesület”, már a földről bizonyította elődeink fegyverének hatékonyságát.

De nem csak mi nyertünk a rendezvényen, hanem a résztvevők és idelátogatók is. Mindenki dicsérte Bogács csodálatos lehetőségeit, a táj szépségét, és azt a kisugárzó erőt és energiát, ami az idelátogatókat rabul ejti.

Köszönet mindenkinek, aki hozzájárult a rendezvény létrejöttéhez. Külön köszönet, a Szilaj Dobkörnek, akik egy nemes cél érdekében hagyományteremtő rendezvényt hoztak létre, Boldizsár Csabának, aki helyet biztosított a rendezvénynek és kiszorgálta a résztvevőket, Csetneki Lászlónak, aki nem hagyta étel nélkül a résztvevőket és felajánlotta faházát. A Polgármesteri Hivatal dolgozóinak, akik munkájukkal biztosították a feltételeket.

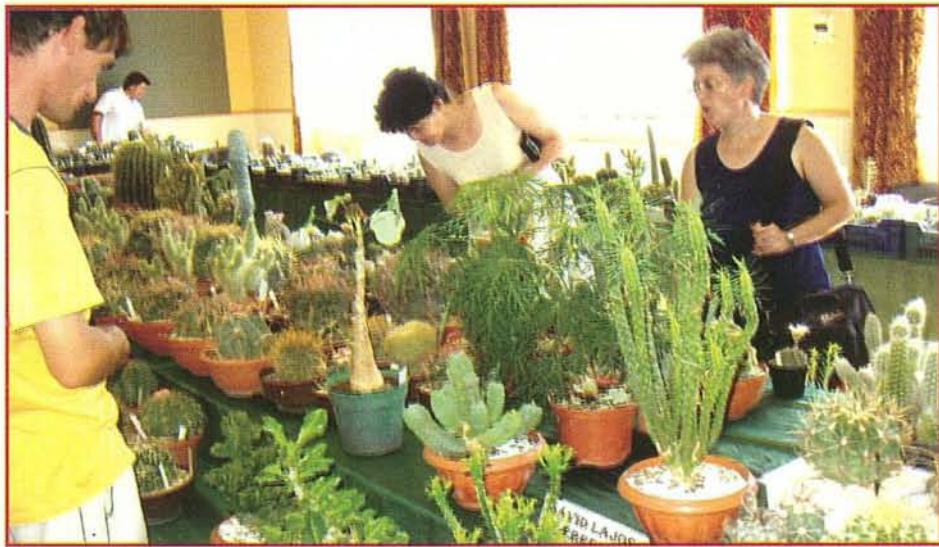
Vincze Ferenc, kulturális menedzser

Kaktuszkiallítás

Immár harmadik alkalommal rendeztük meg a Petőfi Sándor Művelődési Házban a mondhatni hagyományos bogácsi kaktuszkiallítást és vásárt. Az évről-évre több látogatót vonzó rendezvényre az itt lakók és az itt nyaraló és beugró turisták mellett szerencsére visszajáró gyűjtők is jönnek. Az érdeklődésre való tekintettel a jövőben is szeretnék megrendezni a kiállításunkat, ezzel is színesebbé, változatosabbá kívánjuk tenni Bogács nyári programsorozatát.

Köszönjük Verhóczi Sándor polgármester és Vincze Ferenc kulturális menedzser pozitív hozzáállását és önzetlen segítségét.

Kósik Péter

A kaktuszok csodálatos példányai

Ha nyár, akkor Bogács!

Hagyomány immár, hogy június utolsó napjaiban fiatal énekesek veszik birtokukba Bogácsot és 1 héten át hangjuktól hangos az utca. Talán nem mindig élvezet skáláikat, gyakorlásukat hallgatni, a de a kurzuszáró hangverseny élménye feledtetheti a kívülálló korábbi megpróbáltatásait. Az énekesek mint mindig, most is kitettek magukért, magas színvonalú, változatos koncerttel zárták a kurzust a művelődési házban.

Az énekes tábor főhadiszállása idén is Daragó Károly házában volt, aki nagy szeretettel fogadott minket és gondoskodott zavartalan oktatási-tanulási lehetőségeinkről.

Itt mondunk hálás köszönetet Bogács polgármesterének – Verhóczy Sándornak, és az Önkormányzatnak, hogy idén már 17. alkalommal biztosították a tanulni vágyó, tehetséges fiatal énekesek továbbfejlődésének lehetőségét.

A mindennapi komoly munka után, megküzdve a hőséggel, a pincésori finom borkóstolók, a házi szalonnasütés, a fürdőzés, az esti séták és hosszas beszélgetések, és mindezek felett az a megfoghatatlan bogácsi kisugárzás, amely mindenkinek jót tesz – mind-mind felejthetetlené tették a napokat.

A tábor vezetője, Schultz Katalin tanárnő, a Miskolci Egyetem Bartók Béla Zeneművészeti Intézete ének szakának adjunktusa kiapadhatatlan türelemmel és energiával dolgozott a hallgatókkal, akik nagy része főiskolai, zeneakadémiai felvételre készült. Munkáját két korrepetitor – Boross Szilvia és Dr. Hegedüs Gönczy Katalin – segítette, fáradhatatlanul gyakorolva az énekesekkel.

A szervezők jóvoltából még idén újra lesz énekes tábor Bogácsra, augusztus végén, amikor is újabb éneklésre éhes fiataloktól lesz zajos a bogácsi főutca.

Dr. Hegedüs Gönczy Katalin

Az énekes tábor tagjai a sikeres koncert után

TOVÁBBI PROGRAMJÁNLAT

Az idén is sok szép lány jelentkezését várjuk

Bogácsi Fürdőfesztivál 2006. augusztus 18-20.

Augusztus 18. (péntek)

20⁰⁰ „Y” Nosztalgia utcabál Bogács főutcáján

Zene: Marry Boys együttes

21⁰⁰ Crystal együttes élő koncertje

22⁰⁰ Tűzijáték

22¹⁰ „Y” Nosztalgia utcabál hajnalig Bogács főutcáján

Zene: Marry Boys együttes

Augusztus 19. (szombat)

9⁰⁰ - 14⁰⁰ Fürdő Szépe verseny a fürdő területén

13⁰⁰ Bábszínház a fürdő szabadtéri színpadán

14⁰⁰ Somalja Hagyományörző Népművészeti Együttes műsora a fürdő szabadtéri színpadán

15⁰⁰ Képzelt riport egy amerikai popfesztiválról a fürdő szabadtéri színpadán

16⁰⁰ A Fürdő Szépe verseny eredményhirdetése a fürdő szabadtéri színpadán

16⁴⁰ Férfi tánc show a fürdő szabadtéri színpadán

Augusztus 20. (vasárnap)

10⁰⁰ Szentmise a Szent Márton Római Katolikus Templomban

11⁰⁰ Augusztus 20-i ünnepi megemlékezés az iskolában

13⁰⁰ Bogácsi mazsorett csoport műsora a fürdő szabadtéri színpadán

Veterán Autós- és Motoros Találkozó 2006. szeptember 9.

Veterán autók és motorok felvonulása Bogácsra
A járművek bemutatása, megtekintése

Szüreti napok

2006. szeptember 30-október 1.

Az újbor születésének ünneplése Bogácsra

Márton-napi vígasságok

2006. november 10-12.

A bor és a gasztronómia ünnepe